

Makład 15 tys. egz.

stron 4

cena 5 zł

PISMO ORGANIZACJI SPOLIDARNOSC WALCZĄCA

Nr 8/58, 20 luty 58

W poprzednim numerze przytoczyliśmy projekt programu "Solidarność" Regionu Gorzów Wielkopolski. Tu, zgodnie z zapowiedzią, przedrukujemy z niezmienionymi skrótami /ok. 15 % objętości/ oświadczenie programowe PKE. Wskazujemy zaniechania nasne omówienie tych tekstów. Czytelników prosimy o łaskawe uwag /za pośrednictwem kolportażu/ na temat obu programów a także na temat drukowanych przez nas: "Deklaracji Solidarność" i "Manifestu Solidarność".

Redakcja

OSWIADCZENIE PROGRAMOWE TYMCZASOWEJ KOMISJI KOORDYNACYJNEJ NSZZ "SOLIDARNOSC" /skróć redakcji "SW" bez uszczerbku dla treści/.

"SOLIDARNOSC PZIS"

Celem władzy jest zdkawienie demokratycznych dążeń, rozbić społecznej solidarności i wprowadzenie rządów opartych na przymusie w imieniu nieznanym w Polsce od czasów stalinowskich. Powstaje totalitarna dyktatura. Zasada jej rządów stało się stuzelanie do bezbronnych robotników, więźniów i dalszemu NSZZ "Solidarność". Dyktatura ta sackcjonuje system terroru wprowadzając ustawodawstwo sprzeczne z międzynarodowymi konwencjami i zobowiązaniami przyjętymi przez PRL. Bezprawie stało się prawem. Demokratyczne reformy zmierzające do usdrowienia systemów społecznych i gospodarczych są dla obecnego systemu śmiertelnym zagrożeniem. Rządząc przy ponocy strachu władza sama skazana jest na stuch przed wybuchem społecznej nieuwisłości. Dnis nasza gotowość do ustęptw uznana zostanie jedynie za objaw skabości i przyczyni się do utwalenia represyjnego systemu. Społeczeństwo nie na wyboru - jedyna droga to opór, walka z dyktaturą. Celem naszej walki pozostaje realizacja programu I Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ "Solidarność", programu budowy Samorządnej Rzeczypospolitej:

- w której władza byłaby poddana kontroli społecznej: w zakładzie pracy poprzez samorząd pracowniczy; w gminie, mieście i województwie poprzez samorząd terytorialny; w kraju poprzez demokratycznie wybrany Sejm,
- w której strażnikiem praworządności byłyby niezawisłe sądy,
- w której środki produkcji stałyby się rzeczywistą własnością społeczną zapewniającą załogom zakładów pracy faktyczny udział w podziale wypracowanego dochodu,
- w której kultura, oświata i środki masowego przekazu służyłyby społeczeństwu.

Program ten zakłada, że z jednej strony naprzawa Rzeczypospolitej wymaga głępkich reform życia społecznego, gospodarczego i politycznego, a z drugiej zaś, że położenie geopolityczne Polski sprawia, iż reformy te przeprowadzone muszą być stopniowo, bez naruszenia zasadniczej równowagi sił w Europie.

Wizja Samorządnej Rzeczypospolitej nie jest sprzeczna z ideą socjalizmu a jej realizacja nie musi się kłócić z istniejącym ładem międzynarodowym. Sojusze samarte przez Polskę nie mogą przesądzać istnienia rządów dyktatorskich, powszechnie zamierzonych, nie dających krajowi żadnych perspektyw rozwoju. Stanowi to bowiem stałe zagrożenie dla pokoju w Europie

Realizacja programu wymaga stworzenia sytuacji, w której władza zmuszona jest do szukania kompromisu ze społeczeństwem. Wtedy dopiero będzie możliwe zapoczątkowanie procesu reform i zapewnienie warunków jawnego działania niezależnych związków zawodowych, organizacji i stowarzyszeń reprezentujących społeczne interesy. Dział społeczny opór i walkę z dyktaturą wyznaczają następujące płaszczyzny działań:

- front odnowy,
- walka ekonomiczna,
- walka o niezależną świadomość społeczną,
- przygotowanie do strajku generalnego.

Podjęcie ich to zadanie samoorganizującego się społeczeństwa. Naszym głównym orężem w tej walce jest SPOŁECZNA SOLIDARNOŚĆ. Dzięki niej zwyciężyliśmy w Sierpniu 80 i przetrwaliśmy represje stanu wojennego. Rodziła się ona w obozach internowanych i więzieniach, w zakładach pracy i kościołach, w codziennej działalności ogniw naszego ruchu i podczas masowych demonstracji. Naszą siłą była i jest świadomość, że jesteśmy razem, że każdy z nas jest obrońcą i obrońcy potrzebuje. Dlatego nikt represjonowany: więzieni, pobity, pozbawiony pracy nie może pozostać bez opieki i pomocy. Jest to moralny obowiązek każdego z nas.

Front odnowy

Odnowa uczestnictwa w kłamstwie, bezprawiu i przemocy to codzienne formy walki z dyktaturą, dostępne każdemu z nas. Stosując powszechny bojkot tworzonych przez władzę fasadowych związków zawodowych odnieśliśmy wspólne polityczne zwycięstwo. Bojkot ten stał się referendum, które wskazuje co cieszy, że społeczeństwo odrzuca istniejące formy przemocy i terroru. Świadomy od również o tym, że "Solidarność" trwa i odzyska swe prawa. Przyjęta w czasie stanu wojennego zasada bojkotu organizacji, instytucji i stowarzyszeń, które:

- manifestują poparcie dla obecnego systemu dyktatury,
 - współuczestniczą w represjach,
 - są namiastkami zdelegalizowanych organizacji społecznych,
 - imitują życie społeczno-polityczne /partie, OKON, PRON, FJN, itp./
- winno stać się trwałym elementem naszego życia. Nie będziemy uczestniczyć w organizowanych przez władzę nasówkach, oficjalnych demonstracjach i uroczystościach. Będziemy przeciwstawiać się w wykorzystywaniu nas w bi-dowie fikcji społecznego mandatu dla systemu obecnej dyktatury. Niech władza dla ta pozostać w politycznej próżni. Nie będziemy godzić się na udział w faranie wyborów do Sejmu czy Rad Narodowych. Zasada bojkotu powinniśmy stosować selektywnie. Można i należy korzystać z możliwości prowadzenia niezależnej działalności w tych instytucjach oficjalnych, których celem jest zaspokojenie autentycznych potrzeb społecznych. Zasadą jednak trzeba, by działalność ta nie służyła uwłamygodnieniu kłamstwa i wspieraniu dyktatury. Tworzyć należy środowiskowe kodeksy postępowania, w których selektywny bojkot łączy się będzie ze wskazaniem godnych i uczciwych sfer społecznej i zawodowej aktywności. Front odnowy to także front walki aktywnej. Władza będzie go napawać przekazywać przy pomocy szantażu i przekupstwa. Naszym zadaniem jest wspólnie temu przeciwdziałać. Stałe zbieranie składek członkowskich, tworzenie komitetów społecznej pomocy, domaganie się istnienia niezależnych od fasadowych związków kas zapomogowo-pożyczkowych i Funduszu wsparcia pracujących to także formy obrony przed przekupstwem.

Walka ekonomiczna

Po 38 latach istnienia PRL społeczeństwo polskie doprowadzone zostało do skrajnej nędzy. Z racjonalną, żywnością, lekarstwami i odzieżami potrzebami zostaliśmy do roli bankruta - 50 mln zadłużenia ciągnęły będąc na nas przez wiele lat. Niezależnie od bogactwa narodowe w niesymetrycz-

wanych fabrykach i przerwanych inwestycjach. Reżim technologiczne za-
-rafanie. Sposób wykorzystywania polskiego potencjału gospodarczego nabie-
-ranych kolonialnej eksploatacji. Rabunkowa gospodarka w górnictwie przy-
-niosła dziesiątki śmiertelnych ofiar. Pozbawiona środków rolnictwo nie
-jest zdolne wyżywić narodu. Dewastacja środowiska naturalnego zagraża je-
-g. biologicznym podstawom.

Dyktatura stanu wojennego zrealizowała tylko program obywatelskich pod-
-wyżek cen. Program ten oderwany od pozostałych mechanizmów rynkowych i
-organizacyjnych, po roku doprowadził do drastycznej, do ponad
-36% obniżki stopy życiowej. Już dzisiaj trzecia część rodzin pracowni-
-czych żyje na granicy nędzy. Jednocześnie na społeczeństwo przerzucono
-ciężar utrzymania gigantycznie rozbudowanego aparatu przemocy: setek ty-
-siący funkcjonariuszy SB, MO, ZOMO, wojska i partii terrorem utrzymują-
-cych kraj w posłuszeństwie. Zapewniono już następne podwyżki cen. Zagro-
-żenie przekroczenia biologicznego minimum.

Stan wojenny i jego ustawodawstwo przekreśla szansę wyjścia z kryzy-
-su. Drastycznie ograniczone prawa pracownicze stworzyły warunki pracy ra-
-pólniejszej z przyludem pracy, administracyjnym przywiązaniem do sie-
-josa pracy, groźbą pozbawienia pracy z przyczyn politycznych. W tych wa-
-runkach samorządowa reforma gospodarcza staje się fikcją. Samorząd nie
-może być zdolny do wypełnienia swych obowiązków.

Nie należy brać odpowiedzialności za stan gospodarki. Musimy jednak
-dbać o utrzymanie jej na poziomie zapewniającym najkorzystniejsze warunki
-dla jej przyszłej odbudowy. Nie wolno nam wpaść na dalszą obniżkę za-
-życia życia. W regale obrony podstawowych interesów społecznych i
-pracy wliczyć najważniejszą staje się walka o byt. Tęczyć się ona
-będzie w każdej zakładowej pracy i w każdej gospodarstwie rolnym. Porze-
-każ każdą inicjatywę organizującą rolników dla obrony ich praw.

W zakładowej pracy walkę tę prowadzić będzie przy użyciu wszelkich
-możliwych i niemożliwych, w tym:
-wykorzystujące obowiązujące przepisy prawne do krytycznego przes-
-trzeżenia kołomu pracy, prawidłowości zatrudnienia i pracy, przepisów
-BHP, norm technologicznych, warunków specjalnych itp.

W tym celu należy się zwracać do władz i decydentów i efektach produkcyj-
-nych, podziale funduszu i rezerwy, działalności służb specjalnych itp.
-podając do publicznej wiadomości zatajone przez dyktatorów błędne decyzje,
-nieoptymalne zarządzanie, przywileje samostanowienia, niekompetencji i re-
-gresji.

Ograniczając zbiorowe protesty, petycje, odwołania w nadtożninach,
-Bojkot zarządców ograniczających racownicze uprawnienia czy tworzących
-wewnątrz-ruchowe podziały. Najsilniejszą, najskuteczniejszą formą zbior-
-owego protestu jest strajk ekonomiczny.

wykorzystując samorząd racowniczy tam, gdzie istnieje możliwość utwor-
-zenia w ten sposób, by służyć ochronie warunków bytu i w obronie przed
-regresjami. Odebranie samorządowi możliwości działania w tym zakresie
-jest sygnałem dla członków rady racowniczej do rezygnacji z mandatów i
-zwrócenia się do zgromadzenia i bojkot samorządu.

O niezależną świadomość społeczną
-Solidarność powstała z powszechnego protestu, ze wspólnej walki i pracy
-różnych środowisk społecznych. Budując ją przezwyciężyli podziały,
-krójące między celami tworząca walcząca. Trwałność wśród pracy środowisk
-robotniczych, chłopskich i inteligentnych jest warancją zwycięstwa. U-
-pamiętniając 10 sierpnia 80, od 13.XII.81 r., stanowi na bazę naswego
-działania. Zarządzeniem jakie w sferze świadomości społecznej i politycznej, e-
-dukacji i kultury narodowej, społecznej generalności i postaw obywatels-
-kich niszczy totalitarna władza zapobiec może społeczeństwu wysłane poli-
-tycznie, znające swą historię, ceniące autentyczną kulturę, nie podatne na
-manipulacje ideologiczne. Dla tego głównym zadaniem dzisiaj jest krzewienie
-niezależnej, przełamywanie tyranii i samostanowienia na słowo i pisan-
-ne i mówione.

na informację i oświatę i kulturę i badania naukowe, na refleksję polityczną i społeczną. Wesprzemy każdą niezależną inicjatywę, będziemy tworzyć fundacje społeczne i stypendia pozwalające na uwolnienie się od dyktatury. Przez podejmowanie inicjatyw samokształceniowych, rozbudowę sieci biuletynów związkowych, biblioteki i wydawnictw niezależnych dążyć należy do pobudzenia refleksji społecznej w środowisku robotniczym i upowszechnienia jego sądów, opinii i interpretacji.

Niezależne instytucje i inicjatywy, takie jak: rynek wydawniczy i artystyczny, prasa i radio, oświata niezależna, są naszym wspólnym dobrem. Należy je wspomagać i ochraniać. Istnienie i rozwój tego nurtu daje niezależność społeczeństwu, przygotowuje je do życia w demokratycznej i samorządnej Rzeczypospolitej.

Przygotowanie do strajku generalnego
Strajk generalny to najsilniejszy środek naszej walki. Masowe uczestnictwo w postulowanych dotąd działaniach jest ważnym elementem jego przygotowań. Powodzenie strajku zależy od wielu czynników, z których podstawowymi są:

- stopień samoorganizacji i determinacji społecznej,
- powszechna świadomość i akceptacja celów,
- polityczna sytuacja międzynarodowa.

Te same czynniki wpływają na stopień gotowości dyktatury do spacyfikowania strajkujących załóg. Długość czasu, w którym władza gotowa politycznie na użycie wszystkich środków w walce ze społeczeństwem znajdowała dość sił by strajk ztłamać. Utrzymanie przez nią takiego stopnia gotowości nie może trwać długo. Wiadomo, że siły dyktatury nie są niekorygowalne. Nadchodzi czas, gdy broń strajkowa staje się znowu realnym środkiem walki, gdy decyzja o użyciu siły przeciwko strajkującym robotnikom nieścisła będzie, zagrożenie nie dla istnienia dyktatury.

Perspektywa strajku generalnego, który jest nieuchronny według naszej oceny, nie przekreśla programu ewolucyjnego przemian systemu. Wskazują tylko sposób i zakres obecnej dyktatury i utworzenia warunków wyjścia na drogę demokratycznych reform. W trakcie przygotowań do strajku generalnego musimy sformułować i uzasadnić społeczny program minimum - zespół postulatów strajkowych, które z jednej strony gwarantowałyby dalszy proces przebiegu reform, z drugiej zaś uwzględniały ograniczenia wynikające z wewnętrznych i międzynarodowych realiów politycznych.

Dyskusje programowe prowadzone były w różnych środowiskach i na łamach niezależnej prasy. Ze swej strony TKK i władze regionalne inicjowały prace grup programowych. W ich toku wykrystalizowała się koncepcja Społeczeństwa Niezależnego. Wytoczyła ona główne kierunki działania. Przedstawiliśmy je w założeniach programów ch: "Społeczeństwo Polzienne" /lipiec 82/ oraz w oświadczeniach TKK dotyczących bieżącej walki. Program "Solidarność Dziś" przyczynił się do utrwalenia już ukształtowanego społecznego frontu samookrony, frontu oporu i walki z dyktaturą o wartości najprostsze i podstawowe w życiu człowieka, społeczności, narodu - o prawo do prawdy, godności, nadziei. Cele te skupiają wszystkich ludzi dobrej woli niezależnie od wyznawanych poglądów politycznych i ideologicznych, wszystkie demokratyczne siły narodu. Pluralizm i otwartość to cechy "Solidarności", ruchu zrodzonego w sierpniu 80. Pragniemy tworzyć przeszczepiony porządek i współdziałania z każdym kornu bliskie są cele naszego ruchu, ze wszystkimi nurtami społecznej aktywności, które przyjmują za swój ideał - wolną i demokratyczną Polskę.

27 stycznia 1983 r.

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna NSZZ "Solidarność"

Zbigniew Bujak / r. Mazowsze /, Wł. Hardek / r. Małopolska /, B. Lis / r. Gdańsk /, Piotr Pinior / r. Dł. Śląsk /, E. Szumiejko / czł. Prez. TKK /
/pełny tekst powyższego oświadczenia ukazał się w "Z Dnia na Dzień" nr. 5/2 : 254, z 3-10 II 1983 r./

numer zamknięto 15 II 1983 r.

Wydaje Agencja Informacyjna Solidarności Walczącej